

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

13. Dies Aprilis. Malevolæ suspiciones sunt calumniantium: benevolæ suspiciones sunt gubernantium D. Chrysost. hom. de Susanna:

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

injuriam; quàm alteri, qui patitur. Ita ut maxima sit pœna, impunitas injuriæ: Undè ipsa sibi infensa est malignitas. Designa aliquod vitium, & invenies, sibi intollerabile, severiùs Rhadamanto se punire: designa invidiam, amantem licet proprii commodis, videbis iniquam: designa Iram cum sua dulci vindicta; invenies acerbissimam. Etiam ipsam Injustitiam injustissimam dices. Itaque qui injuriam irrogat, adversus seipsum armatur. Ipse non tantum est sui carnifex supplicii, sed ipse sibi est supplicium: non est, quod extrà se quærat ultorem, ipse sibi est pœna. Hoc demum esto loco Colophonis, & altæ scientiæ:

Qui facit injustè, pœna est semper sibi justa.

13. DIES APRILIS.

Malevolæ suspiciones sunt calumniantium: benevolæ suspiciones sunt gubernantium, *D. Chrysof. hom. de Susanna.*

Suspicio. I. **P**Rima, inter injurias quas alterius inf. i nus famæ, est suspicio. Hac est, dum Intellectus, duobus sibi propositis ut incertis, assentitur alteri parti, sed cum aliqua fluctuatione, & vacillatione, absque magna firmitate. In hoc argumento illud observandum: tam boni, quàm mali, malè aliquando suspiciantur. Quamvis bonorum suspiciones bonæ sunt: malorum malæ, quia hi mala malè suspiciantur ad calumniandum; Illi verò mala quidem, sed benè, solùm ad providendum, & gubernandum.

bernandum. Talis enim suspicatur malum, sed optat invenire bonum. Qui benevolè suspicatur; vinci cupit: qua gaudet se errasse. Tametsi boni paratissimi, & temperatissimi sint plerumque in suspicando: quia vix aliquos posse fallere credunt. Et quia ipsis amica est veritas, mentiri neminem putant. Quid mirum, si putent neminem posse mentiri, qui omnes solent suo pede metiri? Libenter credunt, quod ipsi sunt; nec possunt suspectum habere, quod non sunt.

II. Exemplo sit S. Joseph. Intumuerat sponsæ ipsius uterus; Joseph ignarus mysterii, animadvertit, quod vix potest credere, videt indubitatè, quod dubitat tamen esse. Rem videt, nescit modum: Imò scit Virginem tam puram, tam innocentem, & tam alienam ab eo, quod videt; ut vix credat oculis suis, & credat potiùs, se non videre quod videt; quàm credat Virginem, non esse Virginem. Sed tamen illa fert uterum; quomodo gravida potest esse Virgo? Quomodo possem accusare innocentem? sed quomodo etiam possum excusare prægnantem? Hæc inter se pugnantia, mirum quantum angebant Josephi animum. Et certè, nisi in suspicando fuisset sui potens, præcipiti impetu gravius aliquid moliri poterat, sed iudicium suspendit. Rationem servat, æquitatem tuetur, Deo confidit, & locum relinquit Justitiæ, ut dum occultè demitteret conjugem, nec innocentem proderet, nec rei incognitæ consentiendo, se reum faceret coram Deo. Non audebat aliquid sinistri de ea suspicari, in quo tot observaverat virtutis decora, ob quæ impellebatur eam suspicere.

III. Itaq; plus debent habere ponderis multæ virtutes, ut bonū de proximo persuadeant; quàm leve ali-

quod argumentum delicti, ut persuadeat malum, Sed ille est perversus hominum genius: minus confert perspecta excellentia ad famam, quam suspicio inanis ad notam. Homo virtutis, juxta ac vitii, non æquus est censor: quippè corrumpitur agnata ingenii perversitate, & alieni dedecoris libidine. Quæ à levissima, & malignè elaborata suspicione objiciuntur, indubiâ fide credit, quæ à virtute pro se allegantur, non videt: quasi non solum libertate arbitrii, sed quodammodò etiam judicii polleat arbitrio. Arbitet causæ, ubi causa est anceps, pro nutu dirimit. Sed humana iniquitas, causam pro arbitrio reddit ancipitem; imò adhuc ancipitem non reddit, sed contra oculorum evidentiam pro inani conjectura, & levissima suspicione sententiam dicit, & sic sæpè Innocentiæ bellum indicit. Sic non criminationibus tantùm, sed suspicionibus impellimur, & vultu, risuque alieno pejora interpretati, innocentibus irascimur. Nullus æqua rationis trutinâ aliena facta examinat, sed pro judicii temeritate profert sententiam, & sic sæpè infert injuriam. Contra fallacem suspicionem evidentissima militant argumenta: suspicio: nullâ ratione, vel ad speciè fucatâ nititur, & tamen dum invidia, & malevolentia suspicioni suppetias ferunt, et si infœlici victoriâ, Veritatè triumphant. Quapropter suspende judicium, ubi non est certum rei indicium, & sit tibi hoc effatum, in cautelæ præceptum.

Suspice nequaquam, sed despice suspicionem.